

Διάλεξη με θέμα το «Κυπριακό» και ομιλητή τον επίτιμο Πρόεδρο του Κ.Σ. Ε.Δ.Ε.Κ. **Dr. Βάσο Λυσσαρίδη** στη Σχολή Εθνικής Ασφαλείας

Διάλεξη από τον επίτιμο Πρόεδρο του Κ.Σ. Ε.Δ.Ε.Κ. Dr. Βάσο Λυσσαρίδη με θέμα το «Κυπριακό», πραγματοποιήθηκε την 29.9.2011 στους οπουδαστές της Σχολής Εθνικής Ασφαλείας της Ελληνικής Αστυνομίας, στις εγκαταστάσεις της Σχολής, στην Αμυγδαλέζα Αττικής. Η διάλεξη έγινε ύστερα από επίσημη πρόσκληση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγου Ελευθέριου Οικονόμου.

Στην εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος της Σχολής Εθνικής Ασφαλείας, παρευρέθηκαν ο Γεν. Γραμματέας Δημόσιας Τάξης κ. Γρηγόριος Τασούλας, ο Γεν. Γραμματέας Ασφάλειας Ναυσιπλοΐας κ. Αθανάσιος Χριστόπουλος, ο Αρχηγός του Π.Σ. Αντιστράτηγος Στυλιανός Στεφανίδης, ο Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγος Ιωάννης Ραχωβίτσας, ο Α' Υποδιοικητής της Ε.Υ.Π. κ. Φώτιος Παπαγεωργίου, ο Προϊστάμενος του Επιτελείου της Ελληνικής Αστυνομίας, Αντιστράτηγος Νικόλαος Παπαγιαννόπουλος, ο Διευθυντής του Γραφείου του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, Πρέσβης κ. Κυριάκος Αμοιριδης. Παρέστησαν επίσης ανώτατοι και ανώτεροι Αξιωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας, οι Διευθυντές Παραγωγικών Σχολών της Αστυνομικής Ακαδημίας, εκπρόσωποι του Υπουργείου Εξωτερικών, καθώς και αντιπροσωπείες οπουδαστών από τις Παραγωγικές Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο Γεν. Γραμματέας Δημόσιας Τάξης κ. Γρηγόριος Τασούλας και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας κ.

Ελευθέριος Οικονόμου.

Ο κ. Γενικός μεταξύ άλλων παρατήρησε: «Υπάρχουν στιγμές που η ιστορία γίνεται μάρτυρας γεγονότων και άλλες που πρόσωπα γράφουν ιστορία. Σήμερα στεκόμαστε όλοι μας, με σεβασμό και εκτίμηση, μπροστά σε έναν άνθρωπο που έγραψε και συνεχίζει να γράφει, με τους αγώνες του, τα ιδανικά και τις αξίες του, τη σύγχρονη ιστορία της Κύπρου.

Στο μεγάλο αυτό ταξίδι του χρόνου και των γεγονότων, λίγα είναι τα πρόσωπα που στάθηκαν ως ηγέτες και οραματιστές, ως προοδευτικοί αγωνιστές και πρωταγωνιστές σε μια σκληρή πάλη για τη δικαίωση των μεγάλων κατακτήσεων μας, της Δημοκρατίας και της Ανεξαρτησίας, αξιών που δυστυχώς ακόμα και σήμερα αποτελούν ζητούμενο.

Βρίσκομαι σήμερα στην εξαιρετικά τιμητική θέση, να καλωσορίσω, εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου προστασίας του πολίτη τον Επίτιμο Πρόεδρο της ΕΔΕΚ, κ. Βάσο Λυσσαρίδη και θα ήθελα προσωπικά κύριε πρόεδρε (γιατρέ μας) να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ για όλα αυτά που κάνατε, για όλα αυτά που εκφράζετε με τη στάση ζωής σας και το δύσκολο δρόμο που επιλέξατε να ακολουθήσετε, για τη δικαίωση των αγώνων του Κυπριακού Λαού.

Για όλους εμάς τους νεότερους, αποτελείτε ένα φωτεινό παράδειγμα ηγέτη, του τελευταίου ευρωπαίου ηγέτη που μπορεί με το λόγο και τις πράξεις του, να δώσει σήμερα το μακρόπνοο εκείνο σάλπισμα, που όλοι χρειαζόμαστε, για τα μεγάλα και τα ωραία, που μένουν ακόμα ανεκπλήρωτα...».

Ο Αρχηγός του Σώματος τόνισε χαρακτηριστικά: «Ως Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, αισθάνομαι εξαιρετική την τιμή να υποδέχομαι στη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας και να προλογίζω τον Γιατρό Βάσο Λυσοσαρίδη.

Ως Έλληνας, αισθάνομαι δέος αντικρίζοντας τον ηγέτη, τον επαναστάτη, τον αιώνιο έφηβο, τον αλύγιστο μαχητή.

Δεν είναι νοητό να μιλάει κάποιος για την Κύπρο και να μη φέρει στο μυαλό του, ή να μην αναφέρει το όνομα Βάσος Λυσοσαρίδης. Ο Βάσος Λυσοσαρίδης σφράγισε με τη δράση και την προσωπικότητα του όλους τους μεγάλους αγώνες του Κυπριακού λαού.

Θα μπορούσε να αποσυρθεί, έχοντας ήσυχη τη συνείδηση του, αλλά η ίδια η ψυχή του δεν του το επιτρέπει. Με το ακμαίο πνεύμα, τη διανογή κρίση και το μεστό πολιτικό του λόγο είναι πάντα μπροστά, αφηφώ-

ντας τα πάντα, δίνοντας κουράγιο στο λαό για τη συνέχεια, με γνώμονα, το σημαντικότερο ίσως χαρακτηριστικό που πρέπει να διέπει έναν πολιτικό. Τη διαχρονική συνέπεια και συνέχεια στις πολιτικές του θέσεις.

Κύριε Πρόεδρε, η προσφορά σας στο Έθνος, στον τόπο και τον λαό είναι αδιαμφισβήτητη. Εμείς εδώ σήμερα σας υποδεχόμαστε όχι μόνο σαν Κύπριο ηγέτη, αλλά και σαν έναν μεγάλο Έλληνα!»!

Στη συνέχεια ο κ. Λυσοσαρίδης ανέβηκε στο βήμα:

«Ο στρατός αποτελεί την αιχμή του δόρατος για προάσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και των εθνικών δικαιωμάτων. Η αστυνομία για την εσωτερική ασφάλεια.

Αποτελούν και πρέπει να αποτελούν στοιχεία εθνικής ομαλότητας σε συμπόρευση με τον λαό.

Δεν είναι και δεν πρέπει να είναι κατ' αντιπαράθεση με τον λαό. Αποτελούν τμήμα του λαού. Τμήμα των εργαζομένων και όχι των κοινωνικο-οικονομικών κατεστημένων.

Και όταν ακόμα χρησιμοποιούνται αναγκαστικά δεν πρέπει να διαφεύγει αυτή η τοποθέτηση.

Η ασφάλεια από ξένους κινδύνους ή από ανεύθυνες αντικοινωνικές εκδηλώσεις δεν πρέπει να και δεν αποτελεί αντιπαράθεση προς τα εθνικά και λαϊκά αιτήματα.

Μια εμπειρία σημάδεψε τη ζωή

μου σε νεαρή ηλικία για τις πραγματικές σχέσεις λαϊκών-εθνικών εκδηλώσεων και μελών της αστυνομίας.

Ως φοιτητές διοργανώσαμε τις μεγάλες συγκεντρώσεις για την Ένωση. Η αστυνομία μας διέλυε γιατί οι τότε κυβερνήσεις στάθμιζαν την ανακίνηση του Κυπριακού αρνητικά γιατί δηλητηριάζαμε τις σχέσεις Αθηνών - Λονδίνου.

Σε κάποια στιγμή όταν ετοιμαζόμασταν να στραφούμε προς κάποια κατεύθυνση ακούμε τον αστυνομικό να μας φωνάζει. Όχι απ' εκεί, ρε παιδιά, είναι αδιέξοδο.

Με αυτές τις προκαταρκτικές σκέψεις βρίσκομαι

εδώ για να αναλύσω ένα βασικό εθνικό θέμα που άμεσα διασυνδέεται με όλα τα άλλα εθνικά θέματα.

Κανένα πρόβλημα δεν είναι δυνατό να αναλυθεί χωρίς συνάρτηση

με το παγκόσμιο και το περιφερειακό στίγμα.

Ποιο το παγκόσμιο στίγμα;

Η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται σε κρίση.

Το χρηματοπιστωτικό σύστημα προκάλεσε την παγκόσμια κρίση και η θεραπεία ανατίθεται στους νοσογόνους παράγοντες. Και όσο η οικονομία μιας χώρας γίνεται ασθενέστερη τόσο ανακόπτεται η λελοισμένη αγωγή με αύξηση αντί μείωση των επιτοκίων.

Οι δυο βασικοί πυλώνες της παγκόσμιας ελίτ, ιδιαίτερα μετά την κηδεμονία του οικονομικού επί του πολιτικού είναι η αποπολιτικοποίηση και η αποεθνοποίηση. Σήμερα οι παγκόσμιοι οικονομικοί κύκλοι επιβάλλουν κοινωνικο-οικονομικές δομές.

Η αποπολιτικοποίηση στοχεύει σε αποστρόφη προς την πολιτική, ιδιαίτερα αναφορικά με την νεολαία. Αυτό όμως στην ουσία αποτελεί ανοχή ή συνενοχή. Ακόμα και σε εθελούσιες ενώσεις εθνών όπως η Ε.Ε. οι συνθήκες είναι ετεροβαρείς για τους συμβαλλόμενους λαούς. Παρά τον διακηρυχθέντα στόχο της συνοχής οι ισχυρές οικονομίες ωφελούνται περισσότερο. Έτσι προκύπτει η ανάγκη αλληλεγγύης που στην ουσία σημαίνει απόδοση από τους ισχυρούς μέρους των κερδών. Πόσο ωφελείται η γερμανική οικονομία και πόσο η ελληνική από την κατάργηση δασμών;

“ Έτρεφα και τρέφω βαθύτατη εκτίμηση για το ρόλο των Σωμάτων Ασφαλείας που αποτελούν την εγγύηση για κάθε έθνος, για την εθνική ασφάλεια και για την εσωτερική ομαλότητα και ιδιαίτερα σε χώρες όπως είναι οι δικές μας. Μιλάω για χώρες κρατικά, γιατί εθνικά είμαστε μία οντότητα. Τα Σώματα Ασφαλείας είναι επιφορτισμένα να διαδραματίσουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο και έτσι είναι μεγάλη χαρά που είδα και τον ενθουσιασμό και τη διάθεση στα στελέχη της Εθνικής Σχολής, πράγματι να αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος για τα εθνικά θέματα, τα οποία είναι συγκοινωνούντα αγγεία ”

Άλλο η επιβαλλόμενη διόρθωση εσωτερικών φαινομένων. Πιο μειωμένος αριθμητικά και πιο αποδοτικός κρατικός μηχανισμός που πρέπει να γίνεται βαθμιαία. Και κάτι που δεν αφορά μια μόνη χώρα. Μια πιο ορθολογιστική κατανομή εθνικού εισοδήματος και μεγαλύτερα μέτρα για τον συσσωρευμένο πλούτο και ιδιαίτερα τον αδρανή. Πού είναι η συνοχή που υποτίθεται αποτελεί το υπόστρωμα για την Ε.Ε.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι η αποεθνοποίηση με βάση δήθεν διεθνιστικά συνθήματα. Όμως στο παρόν στάδιο της διεισπραμμένης μονοδιάστατης παγκοσμιοποίησης η αποεθνοποίηση οδηγεί σε εθνικό αφανισμό.

Πιστεύω ότι ο πατριωτισμός αποτελεί το καλύτερο υπόβαθρο ενός καλώς νοούμενου διεθνισμού ή έστω πολυεθνικών ενώσεων.

Χωρίς ταυτότητα αφανιζόμαστε.

Σεβόμαστε την εθνική ταυτότητα όλων και απαιτούμε σεβασμό στη δική μας. Δεν μπορείς να αγαπάς όλους τους λαούς αν πρώτα δεν αγαπάς τον δικό σου.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον πολιτικό κρατούμενο στα λευκά κελιά των Τουρκικών φυλακών και αυτό δεν αναστέλλει, αλλά δυναμώνει τη θέλησή μας για αγώνα ενάντια σε κατακτητές ή επιβουλές κατά εθνικών δικαιωμάτων.

Θα επαναλάβω κάτι που πάντα καταθέτω στον μητροπολιτικό χώρο.

Αν με σεβασμό προς την εθνική και πολιτισμική ταυτότητα κάθε λαού είμαι έτοιμος να υπερασπισθώ την Ελληνική μου ταυτότητα αποτελεί εθνικισμό, δηλώνω για πολλοστή φορά αδιόρθωτος εθνικιστής. Όμως είναι αυτός ο πατριωτισμός που μ' οδήγησε ν' αγωνιστώ στην Αφρική για ίσα δικαιώματα λευκών και μαύρων και για Παλαιστινιακό κράτος.

Περιφερειακό στίγμα

Ποια η στάση της Τουρκίας;

Ο Νταβούτογλου με ωμότητα και αλαζονεία διακηρύττει ότι η Τουρκία στην προσπάθειά της να αποβεί περιφερειακή υπερδύναμη με παγκόσμια εμβέλεια απαιτεί συγκυριαρχία του Αιγαίου, κηδεμονία των Μουσουλμανικών κοινοτήτων του πρώην αυτοκρατορικού Οθωμανικού χώρου και καθολικό έλεγχο των Κυπριακών εξελίξεων. Δηλαδή κυριαρχία του Αιγαίου, Κυπροποίηση της Θράκης και Ιμβροποίηση ή καλύτερα Αλεξανδρετικοποίηση της Κύπρου. Ο Κυπριακός Ελληνισμός αλλά και ολόκληρο το έθνος αντιμετωπίζουμε κοινούς κινδύνους από τον Τουρκικό επεκτατισμό.

Σ' αυτή την πορεία δεν πρέπει να γίνεται αναφορά σε αλληλεγγύη,

αλλά σε συστράτευση. Αλληλεγγύη αναζητείται από ξένους.

Με αυτό το υπόβαθρο θα προσπαθήσω να αναλύσω το Κυπριακό πρόβλημα. Το Κυπριακό δεν είναι μια διακοινοτική διαμάχη, αλλά θέμα εισβολής, κατοχής, βίαιου διαχωρισμού, εθνοκάθαρσης, καταπάτησης της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας μιας χώρας μέλους της Ε.Ε. και καταπάτησης των δικαιωμάτων όλου του λαού, συμπεριλαμβανομένων και των Τουρκοκυπρίων που εξηγείρονται κατά καιρούς ενάντια στην ασφυκτική κηδεμονία της Τουρκίας.

Υπήρξε το λάθος του διακοινοτικού διαλόγου που πρόβαλλε το Κυπριακό ως διακοινοτική διαμάχη.

Ο Μακάριος το διαπίστωσε. Και στην τελευταία δραματική του ομιλία το 1977 διακήρυξε ότι ο διακοινοτικός διάλογος διέδραμε τη χρησιμότητά του, αξιοποιείται από την Τουρκία για άλλοθι και ότι υπερβήκαμε τα όρια ασφάλειας υποχωρήσεων και όσοι επιθυμούν λύση πρέπει να στραφούν με πιέσεις προς την Τουρκία. Δυστυχώς οι επίγονοι δεν ακολούθησαν και οι τότε παραχωρήσεις είναι ένα ελάχιστο ποσοστό των σημερινών.

Περαιτέρω από προεδρίας Βασιλείου έγινε το λάθος ο πρόεδρος (που είναι πρόεδρος όλων των Κυπρίων) να μετατραπεί σε συνομιλητή και έτσι να αναβαθμίσει τον εκπρόσωπο της Τουρκοκυπριακής κοινότητας σε ισοτιμία του.

Η εκτροπή συνεχίστηκε και ανεζητείτο λύση στη βάση διαγραφής απαράγραπτων δικαιωμάτων που διασφαλίζουν το διεθνές και το Ευρωπαϊκό δίκαιο. Από πλευράς ξένων ολοκληρώθηκε με την προβολή του σχεδίου Ανάν που ισοδυναμούσε με κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την καθιέρωση χωριστών κρατικών οντοτήτων. Ένα σχέδιο που δυστυχώς φέρει και την υπογραφή δικών μας κυβερνήσεων.

Η απόρριψη του από τον λαό δεν είναι νοητό να ερμηνευθεί ως απόρριψη επί μέρους προνοιών, αλλά της φιλοσοφίας του σχεδίου. Έτσι όσοι αποπειρώνται το βρικόλακισμα του βρίσκονται σε αντιπαράθεση με τη εκφρασθείσα λαϊκή εντολή.

Παρενθετικά προσθέτω ότι ήτο λάθος 11 αποδοχή της επιδιαιτησίας και η έναρξη ενταξιακών συνομιλιών Τουρκίας-Ε.Ε. πριν η Τουρκία συμμορφωθεί στις υποχρεώσεις της ως υποψήφιας χώρας. (Αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποαναγνώριση του κατοχικού δορυφορικού καθεστώτος και άνοιγμα λιμανιών και αεροδρομίων στα μέσα μεταφοράς υπό Κυπριακή σημαία).

Πού βρισκόμαστε σήμερα;

Συνεχίζεται ένας διάλογος. Πάνω σε ποια βάση; Το πρώτο ανακοινωθέν Χριστόφια-Ταλάτ ήτο αρνητικό. Η αναφορά σε συνιστώσα κράτη που θα συνεταιρισθούν για σχηματισμό ομοσπονδιακής κυβέρνησης ήταν μη αποδεκτή. Ο συνεταιρισμός ενταφιάστηκε όταν οι Τουρκοκύπριοι πιεζόμενοι από την Τουρκία αποχώρησαν από πολιτικά αξιώματα και διαχωρίστηκαν. (1964)

Ισχυρίστηκαν ότι το κράτος ήτο συνεταιρικό. Ο συνεταιρισμός διελύθη. Ο Μακάριος εκπροσώπη τους Ελληνοκύπριους και ο Κουτσοϊύκ τότε Τουρκοκύπριος αντιπρόεδρος, τους Τουρκοκύπριους. Ολόκληρη η ανθρωπότητα (Ο.Η.Ε. και εθνικές κυβερνήσεις) αποφάνθηκαν ότι υπάρχει μια Κύπρος και ένας πρόεδρος όλων των Κυπρίων, ο Μακάριος και φυσικά οι διάδοχοι.

“ ‘Όχι απ’ εκεί, ρε παιδιά, είναι αδιέξοδο ”

Ευτυχώς φαίνεται έγινε αποδοχή του λάθους και έκτοτε από δικής μας πλευράς δεν έγινε αναφορά στο ανακοινωθέν και φιλικές χώρες απέτρεψαν την περιληψη του στα έγγραφα του Ο.Η.Ε.

Η εκτροπή όμως δυστυχώς συνεχίζεται. Και μόνο η έγκαιρη διάγνωση θα οδηγήσει σε αποτελεσματική θεραπευτική αγωγή. Δεν είναι θέμα κριτικής, αλλά γνήσιας προσπάθειας για διορθωτική πορεία.

Προτάσεις για εκ περιτροπής προεδρία (ουσιαστικά από Τουρκικής πλευράς ο πρόεδρος αργά ή γρήγορα θα είναι Τούρκος εκ Τουρκίας δεδομένου ότι ήδη οι έποικοι υπερτερούν κατά πολύ αριθμητικά των Τουρκοκυπρίων) σταθμισμένη ψήφος αντί του ένας άνθρωπος μια ψήφο, νομιμοποίηση του εποικισμού που αποτελεί έγκλημα κατά της ανθρωπότητας (ανεξαρτήτως του αν θα παραμείνουν κάποιοι έποικοι με βάση ανθρωπιστικά κριτήρια) χωριστές πλειοψηφίες με φιλετικά κριτήρια, κατάργηση του δικαιώματος περιουσίας κ.τ.λ. δεν γίνονται αποδεκτές από την πλειοψηφία των πολιτών.

Έτσι εξυπηρετούνται οι Τουρκοί στόχοι που δεν αρκούνται στη διχοτόμηση που είναι ένας αποκρουστικός εθνικός ακρωτηριασμός, αλλά επιδιώκουν να μετατρέψουν την Κύπρο σε Τουρκικό προτεκτοράτο και να την ενσωματώσουν.

Υπάρχει διέξοδος; Ναι. Το Εθνικό Συμβούλιο τον Σεπτ. 2009 καθόρισε τη μορφή της λύσης ανεξαρτήτως, αδόκιμων ονοματολογιών (διζωνική/δικοινοτική). Αναφέρει ότι η λύση πρέπει να κατοχυρώνει την ενότητα του χώρου, του κράτους, της οικονομίας, να διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών και να απαλλάττει από κηδεμόνες, έποικους και ξένη στρατιωτική παρουσία.

Αν υπάρξει συμμόρφωση προς το ανακοινωθέν που φέρει την υπογραφή όλων τότε δημιουργούνται συνθήκες για ενότητα. Να κατατεθεί ως πρόταση μας κατά τι συνομιλίες υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε.

Έτσι αυτοανααιρούνται οι αποκλειθείσες γενναϊόδωρες προσφορές του προέδρου που απορρίπτονται από την μεγάλη πλειοψηφία του Κυπριακού λαού.

Αν ο πρόεδρος δεν συμμορφωθεί βρίσκεται σε αντιπαράθεση με τη λαϊκή θέληση.

Περαιτέρω πρέπει να υιοθετηθεί μια ολοκληρωμένη πανεθνική διεκδικητική πολιτική (Ελλάδα και Κύπρος) δεδομένου ότι πέραν της εθνικής ταυτότητας οι κίνδυνοι από τον Τουρκικό επεκτατισμό είναι κοινοί.

Να καταγγέλλουμε την Τουρκία σ’ όλα τα διεθνή, Ευρωπαϊκά και εθνικά σώματα για την συνεχιζόμενη κατοχή και τον εποικισμό.

Να δημιουργήσουμε ενδοευρωπαϊκές συμμαχίες

Να αξιοποιήσουμε άλλα θετικά εμπλεκόμενα συμφέροντα (Ρωσία, Κίνα κ.τ.λ.)

Να ζωντανέψουμε το ενιαίο αμυντικό δόγμα

Να δημιουργήσουμε αγωνιστικό λαϊκό μέτωπο. Η Κύπρος αποτελεί αξιόλογο γεωστρατηγικό σημείο για την περιοχή. Η Ε.Ε. έχει ανάγκη γεφυρών. Η Κύπρος προσφέρεται όπως και η Ελλάδα.

Να αναζωογονήσουμε τις σχέσεις μας με την περιοχή. Με σύνεση και χωρίς αδόκιμες αντιπαραθέσεις.

Η Αραβική Άνοιξη μπορεί να μη οδηγεί άμεσα σε ουσιαστική δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία, αλλά είναι πορεία χωρίς επιστροφή. Ανεξαρτήτως της ορθής αξιοποίησης των εμπλεκόμενων συμφερόντων

δεν πρέπει να αποστούμε από θέματα αρχής (Παλαιστινιακό κράτος). Συνεργασίες όπου χρειάζεται και με το Ισραήλ αλλά όχι εγκατάλειψη παραδοσιακών φίλων που διασφάλισαν την ύπαρξη του Κυπριακού κράτους και που εξακολουθούν να τοποθετούνται θετικά στο Κυπριακό.

Πρόσφατα δημιουργήθηκε ένα νέο θέμα που έμμεσα επηρεάζει και την Ελλάδα. Η Κύπρος δικαιολογημένα -και σ’ αυτό υπάρχει πλήρης σύμπνοια- αξιοποιεί τους πλουτοπαραγωγικούς της πόρους που βρίσκονται στην Α.Ο.Ζ. της. Η Τουρκία απειλεί. Δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσει μια ουσιαστική πειρατική ενέργεια γιατί αυτό θα την φέρει σε σύγκρουση με ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Να αξιοποιήσουμε τους ενεργειακούς μας πόρους.

Να μη επαναλάβουμε λάθη όπως η νομιμοποίηση διόδου μέσω των οδοφραγμάτων που εξάτμισε την Τουρκοκυπριακή επαναστατικότητα ενάντια στην ασφυκτική κηδεμονία της Τουρκίας. Αντίθετα να ενθαρρύνουμε τέτοιες δυνάμεις στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα. Δεν αποκλείονται όμως άλλης μορφής αντιδράσεις. Ήδη υπεγράφη συμφωνία Τουρκίας με το παράνομο Τουρκοκυπριακό καθεστώς για έρευνες στη δήθεν Α.Ο.Ζ. Τουρκοκυπριακού κράτους - Τουρκίας.

Ήδη έχουμε μετατραπεί σε επιμηθείς. Θα έπρεπε έγκαιρα να προσφύγουμε στο Συμβούλιο Ασφαλείας, σ’ όλα τα σώματα της Ε.Ε., στις κυβερνήσεις όχι απλώς για καταδίκη της Τουρκίας, αλλά για πρακτικά μέτρα. Να γίνει τώρα.

Δεν αναφέρθηκα στη τραγωδία στο Μαρί γιατί είναι εξόφθαλμες οι ευθύνες. Θα αναφέρω μόνο πως είναι ενθαρρυντικό σημείο το ότι ο λαός δεν αντιμετωπίζει απαθής καταστάσεις.

Δύσκολοι οι καιροί. Αλλά υπάρχει διέξοδος.

Η παθητική ανοχή επιτείνει τους κινδύνους.

Η διεκδικητική πολιτική δικαιώνει τις λογικές προειδοποιήσεις. Παραδόξως απέφυγα τον συναισθηματισμό γιατί αποφάσισα μια καθαρώς κλινική ανάλυση.

Θα τελειώσω όμως συναισθηματικά μ’ ένα ποίημα:

**Αυτά τα χρώματα
δεν ξεδιπλούν με σκλαβωμένο νερό
Αυτά τα δέντρα δεν ανθίζουν
με ντροπισμένο ήλιο
Αυτά τα νεκροταφεία διάχυνον
τους ξανασκοτωμένους νεκρούς
Αυτό το πείσμα
δεν νικιέται με το όπλο τ’ αφέντη
Στην Αμμόχωστο ξαναζωντανεύουν
οι γόννοι του Τεύκρου
Στην Στοά ο Ζήνωνας
για πρώτη φορά φοράει πανοπλία
Στην Έπια ο Σοφοκλής ξαναγράφει τα χορικά
Κι εκεί στον μακρινό ουρανό
ο Φοίβος ξαναβρίσκει την
πυξίδα.
Κι εγώ σας το λέω. Δεν είναι να πεθάνει.**